

тощена отъ раната си и отъ послѣднитѣ си усилия, се върти около себе си и издъхва всрѣдъ обогрѣното отъ кръвта ѝ море.

Попитали веднажъ Волней Бекнеръ, дали обича славата. „Да, казалъ той. — А знаешъ ли какво нѣщо е славата? — То е: да изпълнишъ дълга си“. Такава е, дѣйствително, най-възвишената слава, каквато и Волней постигналъ.

Прѣвелъ отъ френски: С. Христовъ.

